

[Bilgrav-Nielsen]

praksis. Ministeren har så selv stillet det ændringsforslag uden for betænkningen, som ellers ville være kommet fra det radikale venstre. Det er vi tilfredse med at ministeren har gjort, og dermed står regeringen altså bag dette ændringsforslag.

Jeg vil godt spørge med hensyn til den tidsfaktor, der nu åbenbart spiller en vis rolle, om ministeren kan sige lidt mere eksakt, end tilfældet er i besvarelsen af spørgsmål 21, hvor stor den egentlige og reelle tidsforskel er mellem den form, som vi nu er enige om ændringsforslag om, altså mellem den sædvanlige form, hvorefter samtlige danske værfter kommer ind i billedet, og den form, socialdemokratiet stiller krav om, nemlig at kun 2 værfter inddrages. Jeg synes, det ville være rart for den følgende debat, om vi kunne få ministerens mening om dette spørgsmål.

Erling Jensen (S):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg bekræfte, at vi ikke kan tilslutte os noget af de stillede ændringsforslag. Jeg bemærkede med undren, at samtlige regeringspartier oprindelig tilsluttede sig det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag. Jeg forstår, at det var en misforståelse, der skyldtes manglende kendskab til reglerne, en misforståelse, som ministeren nu har rettet ved at fortælle med det ændringsforslag, han stiller, at en åben licitation i byggemæssig forstand har han aldrig haft i tankerne.

Det er jeg glad for at få bekræftet. Så går jeg også ud fra, at det tidsinterval, ministeren har redegjort for at en sådan procedure ville medføre, er det samme som det, ministeren tidligere har meddelt. Hvis det er den samme procedure, ministeren hele tiden har haft i tankerne, så må forsinkelsen desværre også være den samme.

Når man nu stiller et ændringsforslag, hvor man taler om en sædvanlig procedure, så er det stadig væk et udtryk for, at en række partier ikke har forstået, at dette er en usædvanlig sag, en usædvanlig katastrofesituation for 2 værfter og for 2 bysamfund. Der er desværre ikke tid til sædvanlige procedurer i katastrofesituationer. Vi har ønsket dette beslutningsforslag for at få den hurtigst tænkelige beordring, og den hurtigst tænkelige beordring kan kun ske, hvis man finder an-

dre procedurer og hurtigere procedurer end det, de to ændringsforslag går ind for, hvorfor vi stemmer imod dem.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg vil gerne sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at jeg finder det svar, han refererede til, og som jeg har afgivet til udvalget om offentlige arbejder, meget eksakt i sin tidsangivelse.

Jeg skal svare på hr. Bilgrav-Nielsens spørgsmål, at der ikke vil være nogen tidsforskel mellem den metode, som er kaldt sædvanlig i mit ændringsforslag, og en henvendelse til kun 2 skibsværfter, idet den 7 ugers periode til afgivelse af tilbud, der er tale om, jo er lige lang, enten det er 2 eller 5 eller 7 værfter, der sætter sig ned og regner på det. Det er altså den tid, det normalt tager værfterne. Det er muligt, at nogle kan gøre det på 6 uger. Det er meget komplicerede og omfattende ting, det er ikke kun at afskrive et tidligere tilbud på en færge. Det er den tid, det erfaringsmæssigt tager – jeg vil ikke hænges op på dage. Hvert værft har lige megen tid, uanset om det er 2 eller 5 værfter, der bestemmer sig for at ville regne på det og afgive tilbud, så perioden bliver altså ikke forlænget af, at det er 5 værfter samtidig der sidder og regner. Det var svaret til hr. Bilgrav-Nielsen.

Det er i og for sig også svaret til hr. Erling Jensen: der er ikke nogen forskel. Jeg kan bedyre, at der fra min side ikke er spildt nogen tid. Jeg har allerede for nogle uger siden sat DSB i gang med – det viste sig, at de allerede var gået i gang af egen trang og på egen foranledning – det forberedende arbejde, som jeg tidligere opgav ville vare 4 uger fra beslutningsøjeblikket. Dette tidsrum er allerede nu reduceret med 2 uger, idet vi har været i gang i 2 uger – igen vil jeg ikke hænges op på dage – med de forberedende arbejder i forventning om det flertal, som jo havde manifesteret sig her.

Der er altså fra DSBs og fra ministeriets side gjort, hvad der kan gøres, for ikke at spilde tid, og der er hverken ved den ene eller ved den anden fremgangsmåde nogen tid at vinde. Derfor skal det ikke lægges op, som om det er af ligegyldighed med hensyn til arbejdspladser og disse vigtige interesser, at man vælger den ene fremfor den anden